

6. Συμπερασματικά, εντός των αυστηρών ορίων της κωδικοποίησης στην οποία προέβη η Επιτροπή βάσει της απόφασης της 1ης Απριλίου 1987 [COM(1987) 868 PV], η ΕΟΚΕ επιδοκιμάζει

την παρούσα πρόταση, όπως έχει πράξει και στο παρελθόν, όσον αφορά την ίδια οδηγία.

Βρυξέλλες, 14 Μαρτίου 2007.

Ο Πρόεδρος

της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Δημήτρης ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα την «Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την κατάργηση της οδηγίας 71/304/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Ιουλίου 1971, περί καταργήσεως των περιορισμών στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών στον τομέα των συμβάσεων δημοσίων έργων και στην ανάθεση συμβάσεων δημοσίων έργων μέσω πρακτορείων ή υποκαταστημάτων»

COM(2006) 748 τελικό — 2006/0249 (COD)

(2007/C 161/12)

Στις 13 Δεκεμβρίου 2006, και σύμφωνα με το άρθρο 95 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει από την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή να γνωμοδοτήσει για την ανωτέρω πρόταση.

Το τμήμα «Εσωτερική αγορά, παραγωγή και κατανάλωση», στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών της ΕΟΚΕ, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 7 Φεβρουαρίου 2007, με βάση την εισηγητική έκθεση του κ. WILMS.

Κατά την 434η σύνοδο ολομέλειας της 14ης και 15ης Μαρτίου 2007 (συνεδρίαση της 14ης Μαρτίου) η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε με 87 ψήφους υπέρ, 1 κατά και 13 αποχές την ακόλουθη γνωμοδότηση:

1. Εισαγωγή

1.1 Δεδομένου ότι μετά από 50 χρόνια αδιάλειπτης ευρωπαϊκής νομοθετικής δραστηριότητας, μέσω συνθηκών, οδηγιών, κανονισμών και συστάσεων, αλλά και μέσω της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και άλλων κοινοτικών κειμένων, δεν έχει γίνει καμία ολοκληρωμένη απόπειρα ενοποίησης των νομικών κειμένων, η ευρωπαϊκή νομοθεσία έχει καταστεί εξαιρετικά αδιαφανής και δυσπρόσιτη ακόμη και για τους ειδικούς.

1.2 Σε ορισμένους τομείς της Νομοθεσίας εκδίδονται, για παράδειγμα, νέες οδηγίες χωρίς να εξετάζεται ενδελεχώς αν οι ισχύουσες οδηγίες καθίστανται με τον τρόπο αυτό παρωχημένες ή αν θα μπορούσαν να ενσωματωθούν στις νέες οδηγίες και να καταργηθούν, κατά συνέπεια, οι ισχύουσες οδηγίες με το ίδιο αντικείμενο. Σε άλλες περιπτώσεις, ορισμένες πτυχές συναφών νομικών τομέων ρυθμίζονταν επί σειρά ετών ξεχωριστά, στο πλαίσιο νέων ανεξάρτητων οδηγιών. Άλλοτε πάλι, ορισμένες οδηγίες αποτέλεσαν εκ των υστέρων αντικείμενο μερικής τροποποίησης μέσω νομικών πράξεων, χωρίς συγχρόνως να υιοθετηθεί ένα νέο, νομικά δεσμευτικό και ενοποιημένο κείμενο.

1.3 Η κατάσταση αυτή πρέπει, πράγματι, επειγόντως να αλλάξει. Κάθε ενοποίηση τεχνικού χαρακτήρα είναι απολύτως θεμιτή, όσο πραγματοποιείται με ελικρινείς προθέσεις και δεν χρησιμοποιείται ως μέσο για την επίτευξη άλλων στόχων, όπως η επίλυση διαφορών με άλλα κοινοτικά όργανα ή η επιβολή, μέσω αυτής της οδού, οικείων θέσεων, που δεν θα ήταν δυνατό να γίνουν δεκτές μέσω της κανονικής πολιτικής διαδικασίας.

Συνεπώς, η διατυπωθείσα πρόθεση της Επιτροπής να βάλει μία τάξη, από καθαρά νομοτεχνική άποψη, στο κοινοτικό κεκτημένο γίνεται γενικά δεκτή.

1.4 Επίσης, επιδοκιμάζεται η δήλωση της Επιτροπής να συμβάλει, μέσω της απλούστευσης της ευρωπαϊκής νομοθεσίας, στην κατάργηση της γραφειοκρατίας και των αλόγιστων επιβαρύνσεων στα κράτη μέλη.

1.5 Ωστόσο, οι προτάσεις οδηγίας της Επιτροπής με αντικείμενο την κατάργηση ή την τροποποίηση ισχυουσών νομικών πράξεων στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας, θα πρέπει να εξετασθούν και αυτές με βάση τις δύο προαναφερθείσες πτυχές.

2. Κύρια σημεία της πρότασης της Επιτροπής ⁽¹⁾ και της οδηγίας 71/304/ΕΟΚ

2.1 Η Επιτροπή προτείνει την κατάργηση της ισχύουσας οδηγίας 71/304/ΕΟΚ μέσω της θέσπισης νέας οδηγίας ⁽²⁾.

2.2 Η οδηγία 71/304/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 1971, είχε εκδοθεί με στόχο να υποχρεωθούν τα κράτη μέλη να άρουν τους περιορισμούς που ετίθεντο στην πρόσβαση, την ανάθεση, την εκτέλεση — ή την συμμετοχή στην εκτέλεση — συμβάσεων δημοσίων έργων για λογαριασμό του κράτους ή περιφερειακών ή τοπικών αρχών ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και να διευκολύνουν την πρόσβαση στον τομέα αυτό αλλοδαπών φορέων παροχής υπηρεσιών. Η οδηγία στόχευε στην καταπολέμηση των άμεσων ή έμμεσων διακρίσεων σε βάρος αλλοδαπών φορέων παροχής υπηρεσιών κατά την ανάθεση δημοσίων έργων από τα κράτη μέλη και υποχρέωνε επίσης τα κράτη μέλη να φροντίζουν ώστε οι αλλοδαποί εργολάβοι να έχουν την ίδια πρόσβαση στις πιστώσεις, τις ενισχύσεις και τις επιδοτήσεις με τους ημεδαπούς, για «να μπορούν να χρησιμοποιούν χωρίς περιορισμούς και εν πάση περιπτώσει με τους ίδιους όρους όπως οι ημεδαποί τις δυνατότητες εφοδιασμού επί των οποίων το κράτος ασκεί ακόμη έλεγχο, και τις οποίες έχουν ανάγκη για την εκτέλεση της συμβάσεώς τους».

2.3 Η Επιτροπή αιτιολογεί την υπό εξέταση πρότασή της με το επιχειρήμα ότι η ισχύουσα οδηγία είναι πλέον παρωχημένη λόγω των τροποποιήσεων που έχει υποστεί στο μεταξύ.

2.3.1 Καταρχάς, ο τομέας των δημοσίων συμβάσεων ρυθμίζεται πλέον από τις οδηγίες 2004/17/ΕΟΚ και 2004/18/ΕΟΚ και συνεπώς η οδηγία είναι παρωχημένη.

2.3.2 Επιπλέον, στο βαθμό που η οδηγία 71/304/ΕΟΚ αφορά γενικά την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, η οδηγία είναι επίσης παρωχημένη λόγω της εξέλιξης της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Προκειμένου να αποδείξει την ορθότητα των θέσεών της, η Επιτροπή παραθέτει κατά λέξη μια παράγραφο από τη δικογραφία της υπόθεσης C-76/90 Säger: «Πρέπει να επισημανθεί καταρχήν ότι το άρθρο 59 [που έχει μετατραπεί σε άρθρο 49] της Συνθήκης απαιτεί όχι μόνον την εξάλειψη κάθε διάκρισης έναντι του παρόχου υπηρεσιών για λόγους εθνικότητας, αλλά επίσης την κατάργηση κάθε περιορισμού, ακόμη και εάν αυτός εφαρμόζεται αδιακρίτως και στους ημεδαπούς παρόχους και στους παρόχους των άλλων κρατών μελών, όταν ο περιορισμός αυτός μπορεί να απαγορεύσει ή να παρακωλύσει με άλλο τρόπο τις δραστηριότητες του παρόχου που είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος, στο οποίο παρέχει επίσης ανάλογες υπηρεσίες».

2.3.3 Στην αιτιολόγηση της πρότασής της, η Επιτροπή συνοψίζει τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου ως εξής: «Έτσι, είναι σαφές ότι το άρθρο 49 της συνθήκης ΕΚ απαγορεύει τα αδιακρίτως εφαρμόζόμενα μέτρα, τα οποία μπορούν να παρακωλύσουν την άσκηση ελεύθερης παροχής υπηρεσιών».

2.4 Στις αιτιολογικές σκέψεις, η Επιτροπή παραπέμπει εκ νέου στις νέες οδηγίες ανάθεσης δημοσίων έργων και στην απόφαση για την υπόθεση Säger, τονίζοντας ότι οι οδηγίες αυτές επιτρέπουν να επιτευχθεί, για τους παράγοντες της οικονομίας, επίπεδο προστασίας

ίσο ή ανώτερο από εκείνο που διασφαλίζεται με την οδηγία που πρόκειται να καταργηθεί.

2.5 Το κείμενο της οδηγίας αποτελείται από τέσσερα άρθρα. Με το άρθρο 1 καταργείται η οδηγία 71/304/ΕΟΚ. Το άρθρο 2 απαιτεί από τα κράτη μέλη να θέσουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι απαραίτητες για τη συμμόρφωση προς τη νέα οδηγία, να κοινοποιήσουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων καθώς και τον πίνακα αντιστοιχίας μεταξύ των εθνικών διατάξεων και της νέας οδηγίας, και να μεριμνούν ώστε οι διατάξεις που θα θεσπίζουν σχετικά να περιέχουν ή θα συνοδεύονται, κατά την επίσημη δημοσίευσή τους, από παραπομπή στην νέα οδηγία. Ο τρόπος της παραπομπής αποφασίζεται από τα κράτη μέλη. Το άρθρο 3 ορίζει ότι η νέα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της και το άρθρο 4 ορίζει ότι η οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

3. Αξιολόγηση της πρότασης της Επιτροπής

3.1 Δυστυχώς, η πρόταση οδηγίας για την κατάργηση της οδηγίας 71/304/ΕΟΚ δεν ανταποκρίνεται σε όλα τα κριτήρια που αναφέρονται στο σημείο 1 της παρούσας γνωμοδότησης.

3.2 Σε γενικές γραμμές, πρέπει να σημειωθεί ότι η υπό εξέταση πρόταση οδηγίας, με την οποία επιδιώκεται η κατάργηση μιας άλλης οδηγίας, είναι μια από τις πρώτες μιας ολόκληρης σειράς από οδηγίες αυτού του είδους. Για το λόγο αυτό, τίθεται το ερώτημα εάν ο αποτελεσματικότερος τρόπος υλοποίησης του προγράμματος εργασίας, κατά τους επόμενους μήνες και χρόνια, είναι πράγματι η θέσπιση οδηγιών για την κατάργηση κάθε μεμονωμένης οδηγίας που έχει καταστεί παρωχημένη. Στο πλαίσιο της περαιτέρω υλοποίησης του προγράμματος εργασίας, πρέπει να εξετασθεί και πάλι αν θα ήταν ενδεχομένως περισσότερο αποτελεσματικό να θεσπίζεται μία μόνο νέα οδηγία με την οποία να καταργείται ένα σύνολο οδηγιών. Επειδή δεν είναι σπάνιες οι περιπτώσεις στις οποίες τα κράτη μέλη υιοθετούν ένα νομοσχέδιο με το οποίο τίθενται ταυτόχρονα σε εφαρμογή περισσότερες της μιας οδηγίες, με τη μέθοδο αυτή θα μπορούσε να αποφευχθεί η υποχρέωση της αλλητάλληλης προσαρμογής, στα κράτη μέλη, των ίδιων νόμων σε μικρό χρονικό διάστημα.

3.3 Όσον αφορά την υπό εξέταση πρόταση οδηγίας, πρέπει μία ακόμη φορά να εξεταστεί κατά πόσον η μέθοδος εφαρμογής που προβλέπεται στο άρθρο 2 όντως δεν παρέχει τη δυνατότητα εναλλακτικών λύσεων και μήπως θα αρκούσε να κληθούν τα κράτη μέλη να εξετάσουν τη νομοθεσία τους προκειμένου να διαπιστώσουν αν χρήζει προσαρμογής και, στην περίπτωση που αυτό είναι απαραίτητο, να προβούν στις δέουσες τροποποιήσεις.

3.4 Βασικός στόχος της οδηγίας του 1971 της οποίας προτείνεται η κατάργηση ήταν πράγματι η άρση των νομοθετικών διατάξεων και κανονιστικών ρυθμίσεων που εισήγαγαν διακρίσεις, την εποχή εκείνη, στα κράτη μέλη και η προώθηση των γενικών αρχών της κοινοτικής νομοθεσίας στο χώρο των ανάθεσης συμβάσεων δημοσίων έργων, αρχών οι οποίες εν τω μεταξύ επαναλαμβάνονται και περιγράφονται λεπτομερέστερα σε νεότερες οδηγίες.

⁽¹⁾ COM(2006) 748 τελικό.

⁽²⁾ COM(2006) 748 τελικό.

3.5 Η κατάργηση των εθνικών νομοθετικών διατάξεων που εισήγαγαν διακρίσεις επιτεύχθη στα επιμέρους κράτη μέλη κατά τη δεκαετία του '70, στο πλαίσιο της μεταφοράς της οδηγίας 71/304/ΕΟΚ στις εθνικές τους νομοθεσίες, ή, όσον αφορά τις χώρες που προσχώρησαν αργότερα στην ΕΕ, στο πλαίσιο της υιοθέτησης εκ μέρους τους του κοινοτικού κεκτημένου. Εάν σήμερα καταργηθεί, όπως προτείνεται, η οδηγία αυτή, αυτό δεν σημαίνει ότι θα πρέπει να ανακληθεί η κατάργηση των παλαιών ρυθμίσεων που εισήγαγαν διακρίσεις στα κράτη μέλη. Συνεπώς, οι νόμοι που θεσπίσθηκαν τότε από τα κράτη μέλη με σκοπό την κατάργηση των εν λόγω ρυθμίσεων δεν χρειάζεται να τροποποιηθούν με την αντικατάσταση της οδηγίας 71/304/ΕΟΚ, επειδή ο σκοπός για τον οποίο θεσπίσθηκαν — δηλαδή η κατάργηση των διακρίσεων — έχει επιτευχθεί και η Συνθήκη, καθώς και όλες οι νεότερες οδηγίες, προβλέπουν ούτως ή άλλως ρητώς την κατάργηση ή την απαγόρευση παρόμοιων διακρίσεων.

3.6 Άλλωστε, με την υιοθέτηση, πιο πρόσφατα, των οδηγιών 2004/18/ΕΟΚΕ και 2004/17/ΕΟΚ, η νομοθεσία των κρατών μελών στον τομέα της ανάθεσης συμβάσεων δημοσίων έργων έχει πλέον προσαρμοστεί στο επίπεδο που αντιστοιχεί στην εξέλιξη της ευρωπαϊκής νομοθεσίας από το 1971 και μετά. Στους τομείς όπου δεν έχουν ακόμη γίνει οι σχετικές προσαρμογές, η Επιτροπή μπορεί πάντοτε να εφαρμόζει τις νέες οδηγίες. Εφόσον κατά κανόνα όλες οι

οδηγίες απευθύνονται στον νομοθέτη των κρατών μελών, η απλή κατάργηση της οδηγίας 71/304/ΕΟΚ σε ευρωπαϊκό επίπεδο και η απαίτηση να διενεργούν τα κράτη μέλη τους απαραίτητους σχετικούς ελέγχους θα αρκούσαν χωρίς άλλο για να επιτευχθεί ο επιδιωκόμενος στόχος. Στις περισσότερες περιπτώσεις, χρειάζεται απλώς να διαγραφεί η παραπομπή στην παρωχημένη οδηγία 71/304/ΕΟΚ, στο μέτρο που υπάρχει βεβαίως τέτοια παραπομπή.

3.7 Παρόλο που τα πράγματα δεν μπορούν πλέον να αντιστραφούν, είναι λυπηρό που η οδηγία 71/304/ΕΟΚ δεν καταργήθηκε με την υιοθέτηση των οδηγιών 2004/17/ΕΚ και 2004/18/ΕΚ. Για το λόγο αυτό, στο μέλλον συνιστάται να εξετάζεται συστηματικά κάθε πρόταση οδηγίας προκειμένου να διαπιστώνεται κατά πόσον καθιστά παρωχημένες προηγούμενες οδηγίες και κατά πόσον οι οδηγίες αυτές πρέπει ενδεχομένως να καταργούνται αμέσως. Πρόκειται για ένα ακόμη μέτρο που μπορεί να συμβάλει στη σταδιακή βελτίωση της συνοχής και της σαφήνειας της ευρωπαϊκής νομοθεσίας.

4. Η ΕΟΚΕ συνεπώς προτείνει να τροποποιηθεί η πρόταση οδηγίας έτσι ώστε να δηλώνει απλώς την κατάργηση της οδηγίας και να καλεί τα κράτη μέλη να προβούν σε εξέταση της νομοθεσίας τους προκειμένου να διαπιστώσουν αν χρήζει προσαρμογής και, στην περίπτωση που αυτό είναι απαραίτητο, να προβούν στις δέουσες τροποποιήσεις.

Βρυξέλλες, 14 Μαρτίου 2007.

Ο Πρόεδρος

της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Δημήτρης ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

στη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Τα ακόλουθα σημεία της γνωμοδότησης του ειδικευμένου τμήματος διαγράφηκαν μετά από σχετικές τροπολογίες που υιοθετήθηκαν στην Ολομέλεια, συγκέντρωσαν ωστόσο τουλάχιστον το εν τέταρτο των ψήφων υπέρ:

- 3.9 Πίσω από την αιτιολογική έκθεση και το δεύτερο αιτιολογικό σημείο της πρότασης κρύβεται η προσπάθεια επιβολής μιας κάπως μονόπλευρης ερμηνείας του ευρωπαϊκού πρωτογενούς δικαίου.
- 3.10 Όπως και στην περίπτωση της πρότασης της Επιτροπής για την οδηγία για τις υπηρεσίες, ο στόχος αυτός επιδιώκεται μέσω μιας σύντομης και μονόπλευρης παράθεσης της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου στον τομέα της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, στην συγκεκριμένη περίπτωση της απόφασης της 25ης Ιουλίου 1991 στην υπόθεση C-76/90 Säger, η οποία συνοψίζεται ως εξής «Έτσι, είναι σαφές ότι το άρθρο 49 της συνθήκης ΕΚ απαγορεύει τα αδιακρίτως εφαρμόζομενα μέτρα, τα οποία μπορούν να παρακωλύσουν την άσκηση ελεύθερης παροχής υπηρεσιών». Για την απόδειξη της ορθότητας αυτής της θέσης, παρατίθεται στην υποσημείωση 7 απόσπασμα της απόφασης.
- 3.11 Ανεξάρτητα από το γεγονός ότι το ΔΕΚ δεν αναφέρεται, με την διατύπωση αυτής της βασικής πρότασης, σε όλα γενικά τα μέτρα που μπορεί να ισχύουν αλλά μόνο στις διακρίσεις και τους περιορισμούς, η Επιτροπή παραγνωρίζει με την σύντομη και τη μερική μόνο παράθεση της απόφασης μian άλλη, εξαιρετικά σημαντική αρχή της απόφασης του Δικαστηρίου η οποία περιλαμβάνεται στην παράγραφο 15 της απόφασης αυτής -που η Επιτροπή περιέργως παραλείπει- αλλά και άλλων αποφάσεων: ενώ απαγορεύονται όλες οι διατάξεις και απαιτήσεις των κρατών μελών που άμεσα ή έμμεσα εισάγουν διακρίσεις, το ΔΕΚ επιτρέπει στα κράτη μέλη να εφαρμόζουν μέτρα και να προβάλλουν απαιτήσεις που δεν δημιουργούν διακρίσεις, όταν αυτό επιβάλλεται για λόγους γενικού συμφέροντος και είναι ταυτόχρονα απαραίτητο για την επίτευξη του στόχου, υπό την προϋπόθεση ότι θα εφαρμόζονται μόνον όσα μέτρα είναι απολύτως απαραίτητα.

- 3.12 Από αυτή την μονόπλευρη σύνοψη της απόφασης του Δικαστηρίου, διαφαίνεται σαφώς η άποψη της Επιτροπής ότι, στο μέλλον, το κράτος μέλος που προκηρύσσει το διαγωνισμό δεν θα εφαρμόζει πλέον κανένα κανόνα, κανένα κριτήριο ή μέτρο έναντι των διασυνοριακών παρόχων υπηρεσιών, ακόμη και όταν τα μέτρα αυτά δεν είναι αντίθετα προς το ευρωπαϊκό δίκαιο, εφαρμόζονται χωρίς καμία διάκριση και ανταποκρίνονται προφανώς πλήρως στις απαιτήσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου.
- 3.12.1 Εάν ήταν ορθή η άποψη αυτή, θα έπρεπε να θεωρηθούν παράνομες όλες οι απαιτήσεις που ισχύουν έναντι παρόχων που συμμετέχουν σε σχέδια τα οποία χρηματοδοτούνται με κοινοτικούς πόρους, ακόμη και στην περίπτωση που οι απαιτήσεις αυτές βασίζονται σε ρητούς κανόνες της ΕΕ σε ό,τι αφορά τη διάθεση ευρωπαϊκών πόρων χρηματοδότησης. Το ίδιο θα ίσχυε επίσης και για τις υποχρεώσεις τήρησης ορισμένων προτύπων στο πεδίο που δεν έχει ακόμη εναρμονιστεί και που εξυπηρετούν την ασφάλεια των μεταφορών, όπως για παράδειγμα για τις εθνικές διατάξεις που ισχύουν για τα χρώματα, την αντανακλαστικότητα και το μέγεθος των πινακίδων στην είσοδο πόλεων. Το ίδιο θα ίσχυε επίσης για τα εθνικά πρότυπα για την προστασία της ασφάλειας και της υγείας στον χώρο εργασίας που καλύπτουν, όπως για παράδειγμα στις Κάτω Χώρες, το μέγιστο βάρος και τις διαστάσεις των πέτρινων κρασπέδων, σε μια προσπάθεια για τη μείωση των ποσοστών αναπηρίας μεταξύ των εργαζομένων σε οδικά έργα.
- 3.12.2 Τα παραδείγματα αυτά αποδεικνύουν τον παράλογο χαρακτήρα αυτής της υπερβολικά ευρείας ερμηνείας της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών. Κατ' αυτόν τον τρόπο, το άρθρο 49 της Συνθήκης ΕΚ θα μετατραπεί, σε αντίθεση προς το περιεχόμενό του και τη νομική του σχέση με άλλα άρθρα των Ευρωπαϊκών Συνθηκών, σε ένα είδος «γενικού υπερδικαιώματος» των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται σε διασυνοριακό επίπεδο, με αποτέλεσμα να αναρριεί όλες τις γενικές διατάξεις που θεσπίστηκαν για βάσιμους λόγους και συμφωνούν με τις γενικές νομικές αρχές της ΕΕ και των κρατών μελών της σχετικά με τη ρύθμιση της επιχειρηματικής δραστηριότητας. Το σκεπτικό αυτό θα ήταν σχεδόν αδύνατο να γίνει δεκτό από τους πολίτες της Ένωσης και έχει ήδη απορριφθεί από όλα τα άλλα κοινοτικά όργανα κατά την εξέταση της οδηγίας για τις υπηρεσίες.
- 3.13 Παρόμοια νομική θεώρηση θα ήταν αντίθετη όχι μόνο προς το περιεχόμενο των νεότερων οδηγιών 2004/18/ΕΚ και 2004/17/ΕΚ, αλλά και προς το πνεύμα και το γράμμα των Ευρωπαϊκών Συνθηκών καθώς και των διατάξεων και συμπληρωματικών πρωτοκόλλων σχετικά με την αρχή της επικουρικότητας και τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου.
- 3.14 Άλλωστε, ο ρόλος της Επιτροπής, ή οποιουδήποτε άλλου ευρωπαϊκού οργάνου, δεν είναι να ερμηνεύει δεσμευτικά τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Συνεπώς, ο ρόλος της δεν μπορεί επίσης να είναι να τροποποιεί το περιεχόμενο των αποφάσεων αυτών μέσω μιας συνοπτικής παράθεσης, κατά τέτοιο τρόπο ώστε αυτό που προκύπτει να είναι σαφώς αντίθετο προς τη βούληση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, όπως αυτή απορρέει από τις εκάστοτε αποφάσεις.
- 3.15 Σε περίπτωση που με την υποβολή πρότασης οδηγίας παρόμοιες μονόπλευρες ερμηνείες αναχθούν σε παράγωγο ευρωπαϊκό δίκαιο, θα δημιουργηθούν νέες δυνατότητες ερμηνείας των παλαιότερων οδηγιών 2004/18/ΕΚ και 2004/17/ΕΚ, με αποτέλεσμα να μην επιτευχθεί μεγαλύτερη νομική σαφήνεια και ασφάλεια, αλλά ακριβώς το αντίθετο.
4. Η ΕΟΚΕ συνεπώς προτείνει, να τροποποιηθεί η πρόταση οδηγίας έτσι ώστε να περιορίζεται στη διαπίστωση της κατάργησης της οδηγίας και να καλεί τα κράτη μέλη να εξετάσουν τη νομοθεσία τους για να διαπιστώσουν αν χρήζει προσαρμογής και, στην περίπτωση που αυτό αληθεύει, να προβλέψουν τα δέοντα, αιτιολογώντας την κατάργηση αυτή με καθαρά τεχνικά κριτήρια, δηλαδή με βάση το ότι εν τω μεταξύ έχουν θεσπισθεί οι οδηγίες 2004/18/ΕΚ και 2004/17/ΕΚ.

Το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας για τη διαγραφή των ανωτέρω παραγράφων είχε ως εξής:

Ψήφοι υπέρ: 43 Ψήφοι κατά: 38 Αποχές: 12